

{phocagallery

view=category|categoryid=27|imageid=34|detail=0|displayname=1|displaydetail=1|displaydownload=1|float=left|imageshadow=shadow1}Pohoria na Slovensku patria do podsústavy Karpaty. Na našom území sú zastúpené provinciou Západné Karpaty a jej

subprovinciou Vnútorne Západné Karpaty. K nim patrí aj pohorie Tribeč, v ktorom sa nachádza obec Skýcov.

Na západe ohraničuje Tribeč rieka Nitra, na severe ho oddeľuje od Vtáčnika Veľkopoľská brázda, na východe ho od Pohronského Inovca oddeľuje údolie hornej Žitavy a západný okraj Žitavskej pahorkatiny, na juhu siaha až po mesto Nitru. Hoci dosahuje len stredné výšky, vyniká nad svojím okolím, lebo sa prudko dvíha z pahorkatín Podunajskej nížiny.

Pohorie prekonalo viacero geomorfologických cyklov, posledný vymodeloval jeho dnešnú podobu. Tribeč patrí k jadrovým pohoriam. Jadro pohoria tvoria prvohorné horniny charakterizované žulami, rulami a svormi. Na týchto horninách sa usadzovali druhohorné kremence, pieskovce, dolomity, bridlice a vápence, takže môžeme hovoriť aj o krasovom reliéfe. Je typický pre vápencové územie v Skýcovskom sedle. K nemu patrí i Vápenný vrch (536 m n. m.), ktorý sa vypína nad Skýcovom. Z neho sa donedávna ťažil vápenec a v peciach sa páliť kvalitné vápno známe v širokom okolí. V Razdieli sa nachádzajú dolomitické vápence i čisté dolomity. Vytvárajú oblé kopce, ktoré sú holé alebo porastené lesmi. Zlomy a prehyby počas treťohôr rozdelili Tribeč na päť horských skupín: Zoborskú, Jeleneckú, Veľký Tribeč, Razdiel a Sokolec.

Zoborskú časť tvorí Zobor (587 m n. m.) a Žibrica (618 m n. m.). Jelenecká časť siaha od Žirianskeho priesmyku až po Jedľovské sedlo.

Horská skupina Veľkého Tribeča je najväčšia a najvyššia časť Tribeča. V nej je i najvyšší vrch Veľký Tribeč (829 m n. m.). Od neho kopce Piesky (498 m n. m.), Krásny vrch (570 m n. m.) a Lakeť (513 m n. m.) postupne klesajú do Skýcovského sedla. Ním vedú cesty z Topoľčianok do Veľkých Uheriec a zo Skýcova do Bošian.

Skýcov leží v najsevernejšej časti Tribeča v skupine Razdiela. Je celkom pri hlavnom hrebeni, ale už s jeho sklonom na juhovýchod. Razdiel sa tiahne medzi Skýcovským sedlom a údolím potoka Hlboká. Stráca sa v topoľčianskom parku. Od Veľkého Tribeča ho oddeľuje údolie potoka Leveš. Jeho súčasťou sú kremencové kopce v okolí Skýcova: Trstené vršky (489 m n. m.) južne od Skýcova, Kruh (580 m n. m.) a Kraje (548 m n. m.) východne od Skýcova. Medzi Kruhom a Krajmi je prehyb. Spája Skýcovské sedlo s Nitrolínskou dolinou, ktorá zabieha do údolia Hlbokej doliny až po Skýcovský mlyn. Na severovýchode sú najvyššie kopce Razdiel (687 m n. m.), Veľká Ostrá (745 m n. m.) a Hrubý vrch (734 m n. m.). Skláňajú sa do údolia, ktoré vzniklo zlomom koncom treťohôr a v dobách ľadových bolo prehlbované výmloľovou

Geologické a geomorfologické pomery

Napísal Administrator

Piatok, 11 Júl 2008 20:13 - Posledná úprava Piatok, 11 Júl 2008 20:19

činnosťou potoka Hlboká.

Na vytváraní pohoria Tribeč sa zúčastnili endogénne sily. Vyzdvihovaním, opätovným poklesom a vrásnením vytvorili Tribeč ako horstvo. Ako vyzeralo pohorie Tribeč ťažko povedať.

Pravdepodobne bolo vyššie ako je dnes. Dôkazom sú mnohé zvetraliny, ktoré pokryli bývaléorské dno a z Tribečského pohoria boli splavené v dobe ľadovej a medziľadovej. Dnešné vrcholy Tribeča, teda aj kopce v okolí Skýcova, sú zvyškami hornín. Mäkkšie časti boli odnesené a z tvrdších vymodelovali vonkajšie sily dnešné kopce. Samotné územie Skýcova a jeho najbližšie okolie tvorí náhorná odlesnená plošina so sklonom k juhovýchodu. V podklade sú žuly, vápence, pieskovce, bridlice a ich zvetraliny. V pôdnych typoch prevládajú hnedé horské pôdy, menej čierne pôdy na vápencoch. V údolí potoka Leveš sú naplavené ostredky hlinitých a hlinito-piesočnatých pôd v podobe terás s trávnatými porastmi.